

(Det talte ord gælder)

Førstebehandling af budgetforslag 2024 og overslagsårene 2025-2027

Budgettale

Mia Nyegaard, 31. august 2023

Kære kollegaer

Radikale Venstre går til forhandlingerne med ambitioner for klimaet, for kulturen for københavnere.

Det gør vi fordi København skal være en bæredygtig, en social og en levende hovedstad.

Min tale er inspireret af bygge bro i bred forstand - altså det at skabe forbindelser.

Selvfølgelig inspireret af fysiske cykelbroer og nye metroforbindelse.

Men også det at skabe andre broer og forbindelser

Bro mellem generationerne.

Bro mellem individer og fællesskabet.

Altså forbindelser over og under jorden og alle andre forbindelser, der binder byen bedre sammen.

Kæmpehagl, skovbrænde og havvand, der stiger og bliver varmere.

Klimaforandringerne er ikke noget vi længere kan nøjes med at tale om, det er noget vi skal gøre noget ved!

Det kræver, at vi prioriterer de store forandringer, der batter noget.

Ikke bare i forskellige klimaregnskaber, men i virkeligheden.

Det gælder Klimasikring af København.

Det gælder nybyggeri med energioptimering, genbrug og bæredygtige materialer.

Det gælder grønne jobs, der sikrer arbejdskraft og kompetencer til den grønne omstilling.

Og det gælder, når vi taler mobilitet og transport i byen.

Det kræver store investeringer, hvis vi vil klimasikre byen, sikre at flere københavnere kobles på metroen

Og sikre at København er klar til fremtiden.

I København cykler vi.

Derfor skal vi have flere cykelbroer, der skaber nye forbindelser over havnen.

Vi starter med cykelbroen mellem Enghave Brygge og Islands Brygge.

Den har vi i Radikale Venstre kæmpet for i mange år.

Placeringen af broen har ikke været en nem beslutning. Og ja, nogen vil blive berørt af cykeltrafikken.

Men som repræsentanter for hele byen, skal vi tænke på det fælles bedste.

Tænk på, hvor meget Inderhavnsbroen har betydet for cyklismen i København. For Christianshavn. For Nyhavn. For Amager og for Refshaleøen.

Radikale har også længe kæmpet for at åbne åerne.

Og føre trafikken fra Åboulevarden og HC Andersens Boulevard under jorden.

Derved vil vi få en grøn kile tværs igennem det tætteste København.

Størstedelen af Københavns åer har været rørlagt i en menneskealder.

Fritlægger vi åerne, kan de bruges til skybrudshåndtering, og de kan nedkøle byen under hedeølger.

Derfor vil vi åbne byens åer. Så vi kan skabe nye byliv i nye grønne og blå byrum, hvor der er plads til flere træ, rekreative områder og aktiviteter.

Det er blandt andet derfor, at vi vil have bilerne under eller udenom byen.

Det gælder også, når de holder stille. Engang var Israels Plads en parkeringsplads. Det samme var Nyhavn, Gammeltorv og Gammel Strand.

Det er svært at forestille sig i dag.

For byrum kan og skal bruges til andet end at parkere biler.

Derfor vil vi begrænse parkering på veje, ved at skabe parkering i konstruktion.

Det kan være midlertidige parkeringskonstruktioner, parkering tænkt ind i andre bygninger eller parkering under jorden.

Vi vil tænke i løsninger, der kan tilpasses fremtidens mobilitet, gør det lettere at deles om biler og sætte strøm til dem.

Ligesom klimakrisen er en virkelighed, vi skal gøre noget ved, så er den voksende psykisk mistrivsel det i den grad også!

Vi skal investere i at forebygge mistrivsel, hos børn, unge og ældre.

Hver tredje førsteårsstuderende på ungdomsuddannelserne i København mistrives.

Som landets største studieby, skal vi gøre hvad vi kan, for at de unge får den bedst tænkelige studiestart.

Og i forhold til mistrivsel glæder det med bedst tænkelige over hele linjen.

Om det gælder mobningen og præstationsangst i folkeskolen. Ensomhed og tab af selvstændighed i alderdommen, så skal vi gøre noget.

Og det gør vi kun ved at tænke København som en helhed, ikke syv forvaltninger, der suboptimerer et område på bekostning af andre.

Det er vores ansvar som politikere at sikre, at alle forvaltninger samarbejder.

Og at der sker en retfærdig fordeling af ressourcer i forhold til de store velfærdsudfordringer, vi står overfor, om det er mistrivsel, fastholdelse eller rekruttering.

Eller at vi solidarisk giver en hånd eller et tag overhovedet til de mest udsatte og sårbare i vores samfund.

Vi er nødt til at se på, hvad den nye bolig-hjemløse aftale får af konsekvenser i København. Vi er tidligere lykkedes med at få regeringen til at tillade midlertidigt byggeri til studerende.

Jeg håber, at vi i København kan samle os om ønsket om midlertidige boliger, når det gælder skæve boliger.

I har hørt mig sige det før: Byliv før Byrum før Bygninger.

Det er nogle af de principper, der har været bærende for, at gøre København til den levende storby, den er i dag.

Det er principper, vi skal have med i vores fremtidige byudvikling. Det betyder, at vi skal blive bedre til at tænke kultur og idræt ind i de nye bydele fra start.

Byliv er alt fra foreningsliv, kulturliv til gåture og aktiviteter på vand. Det er alle de fællesskaber, der bygger bro mellem folk med forskellige kulturer og forudsætninger.

Når vi taler om idræt, er vi optagede af, at det er bredden, der skaber eliten.

Den tilgang har vi glemt, når det gælder de øvrige kulturområder.

Vi har en bred palette af spændende finkulturelle tilbud inden for musik, kunst, gastronomi og litteratur.

Men her har vi glemt bredden og mon ikke, om vores forståelse af bredde og elite er lige så vigtigt i kulturlivet som i idrætten?

Jeg er vild med forenings Danmark og mange forskellige sportsgrene.

Så hvordan lærer vi af det og får skabt en bedre, breddekultur, der kan bygge bro mellem det brede folkelige kulturliv og finkulturen?

Det vil vi gerne se nærmere på og derfor går vi til forhandlingerne med ønsket om en "kultur-pakke", der sikrer, at alle børn blev præsenteret for en bred vifte af kultur i løbet af deres barndom.

Også de børn, der ikke kommer fra hjem, med klaver. Og som, når det gælder kultur og fritid - ikke får hjælp til alt fra kørsel og kagebagning til kontingentbetaling.

For som teaterdirektør Kasper Holten engang sagde til mig,

"nu har vi lært, at vi skal bevæge os 30 min. om dagen, hvad ville der ske, hvis vi også blev bevæget 30 min. om dagen?"

Kunne man forestille sig, en høj trivsel?

Ja det kunne man nok, og derfor skal vi nå ud til mange flere med vores kulturtilbud, der skal inspirere, udfordre, provokere og bevæge os.

Vi er gode til at tiltrække og organisere store konferencer og events.

Og det er godt, men vi skal da være ambitiøse nok til at ville opbygge og dyrke vores egne?

Tænk hvad vi på den lange bane kan understøtte af kultur og fritid ved at sammentænke og opbygge egen events.

Derfor har jeg som kulturborgmester en vision om at skabe et tilbagevendende kunst- og kulturevent.

Hvor vi bruger selve byens rum som scene for alt den kunst og kultur vi har, hvor vi tiltrækker internationale kunstere og publikum.

Et kunst- og kulturevent, der understøtter eller inspirerer til kunst i metroen. Flere statuer – også af kvinder i hele byen eller kultur på tur. Det kunne være børneteater på tur til udsatte boligområder.

Vi vil have kunst og kultur ud hvor mennesker bor og færdes, under jorden og ud under åben himmel - der ud hvor man bliver svimmel.

For i fremtidens København har vi sikret varige inspirerende kulturafttryk i hele byen.

Tak for ordet.